

בש"פ 4167/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4167/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

תשובת המבקש מיום 29.5.2016

החלטה

1. המבקש עותר למתן ארכה להגשת ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 17.4.2016, בה נדחתה בקשתו לעיון חוזר בהחלטה לעוצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

למבקש נתונים היו שלושים ימים להגיש ערר על ההחלטה (אשר ניתנה במעמד הנוכחים), בהתאם להוראת סעיף 53(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), דהיינו עד ליום 17.5.2016.

הבקשה הוגשה ביום 24.5.2016, באיחור של שבוע, וכל שצוין בה הוא כי "העיכוב שהתרחש בהגשת הערר נעוץ באילוצי הגנה, אשר נזקקה לביצוע מספר בדיקות חשובות מאוד מטעמה, בטרם הגשת הערר". המשיבה הודיעה על התנגדותה לבקשה בציינה כי הנימוק לבקשה "מעורפל" ואין בו הסבר המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך.

2. התאפשר למבקש להשיב לתגובה זו. מצופה היה כי בתשובתו יסיר המבקש את אותו "ערפול" עליו הצביעה

המשיבה וכי יפורט ויובהר מדוע אותן בדיקות נטענות לא בוצעו בפרק הזמן הקבוע בדין ומדוע לכל הפחות לא הוגשה בקשת ארכה טרם שהמועד להגשת הערר חלף. ואולם, במקום לעשות כן הוגשה תשובה לקונית ביותר בה צוין כי "ההגנה אינה יכולה לפרט את הפעולות אותן ביצעה טרם הגשת הערר. המדובר בשיהוי קצר ומן הראוי לאפשר להגנה לקבל את יומה בבית המשפט".

יש לתמוה על תשובה זו שכן המבקש לא נדרש לפרט מהן הפעולות שביצע בא-כוחו אלא כאמור מצופה היה שיובהר מדוע אלו לא נעשו במסגרת פרק הזמן הקבוע בדין ומדוע לא הוגשה כל בקשה טרם שזה חלף. כמו כן מן התשובה שהוגשה עולה כי לגישת המבקש המועד הקבוע בהוראת סעיף 53(ג) לחוק המעצרים הוא בגדר המלצה בלבד וכי נוכח מהות ההליך יש בכל מקרה ליתן ארכה להגשתו. גישה כזו לא ניתן לקבל וכבר הובהר בפסיקה כי הגם שהנטל החל על בעל דין המבקש ארכה להגשת הליך ערעורי על החלטה בענייני מעצר אינו כבד "הכלל הוא כי יש לקיים את המועדים הקבועים בדין, בעוד שהארכת מועד הינה בגדר היוצא מן הכלל" ועוד נקבע כי על מבקש הארכה מוטל להוכיח "טעם ממשי המניח את הדעת" המצדיק להיעתר לבקשתו (בש"פ 2000/10 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.3.2010)).

הבקשה והתשובה שהגיש המבקש אינן מפרטות טעם כאמור, ולפיכך על יסודן אין מקום להיעתר לבקשה.

3. ככל שהמבקש עומד על בקשתו ניתנת לו - לפני משורת הדין ונוכח מהות ההליך - הזדמנות להגיש, בתוך שבעה ימים מעת המצאת ההחלטה, בקשה מתוקנת ומפורטת, הנתמכת בתצהיר, בה יובהר איזה "טעם ממשי המניח את הדעת" מצדיק את מתן הארכה. המבקש יצרף לבקשתו תגובה מטעם המשיבה.

הבקשה כאמור, אם תוגש, תובא בפניי ותבחן לגופה.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשע"ו (31.5.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת